

nii kaua kui ma veel võin." „Oho söge, sa punapää," ütles härg, „see ei lähe kerda, tule meiega parem Wöidu külasse, nattuke paremat kui surma, on igalt poolt leida. Sul on väga hea heal, ja kui meie ühes koos mängime ja wachel woid sa lausda ja meie aitame mängu riistadega körivast, siis tuleb maism kuulama ja mörtle, mis kontsertid meie siis wöime anda; raha tuleb sisse, mis rabina." See nöö oli kuskele meeple päraast, hüppas aia pealt maha, ja läksivad köik neli ühes koos edasi.

Nemad aga ei voinud mitte ühe pääwaga Wöidu külasse saada, ja tulivad öhtuks tee ääre ühte metsa, kuhu n'ad ööselks jäädva tahtsiivad. Härg ja koer heitsivad ühe suure puu alla, kass ja kük läksivad üles puu otsa ja kük lendas veel üles lativa etsa, kus tal köige julgem oli olla. Enne kui ta magama uimis, waatas ta kord veel ümber ringi köige nelja tuule poole, siis nägi ta eemal tuld pölewat ja hüüdis oma seltsi mehi, et viist mitte väga laugel üks maja olla, seest et tema läbi akua künla tuld näha pölewat. — Härg kargas kähku maast ülese ja ütles: „Siis peame köik üles töösmä ja veel sinna minema, seest siin on öö kõter väga sant." Koer ütles: „Ja paar konta ja nattuke liha oleks min-

ka väga hea; seest mo kere on üona tühi, nõnda et jo walgu läbi paistab." Nüüd tõusivad köik kribina krabina ülese ja läksivad sinna poole, kus tulj paistis, ja nägivad seda pea kord korralt selgemaks ja suuremaks minewat, tunni n'ad ühe forraga Wöidu külas olivad ja esimise pere maja ete joudsivad, mis seest kauniis walge künla tuledest oli. Härg, nende seast see köige suurem, läks akna taha ja waatas sisse. „Mis ja waa-tad seal, lai-pää?" küsvis kük. „Ma waa-tan," wästas härg, „ma näään tuas üht kaetud lauda kena föögi ja joogiga, aga mörtsukad ja riisujad istuvad jaal ümber ringi, muud kui panewad nahka, mis lagina." „See oleks mi-dagi meie meestele," ütles kük. „Ja jah, oh oleks meie seal!" ütles härg. Siis pidasivad mehed nöö, kuidas seda pidivad peale hakkama, mörtsukaid ära ajada, kus Wöidu küla olivad ära riisunud ja sse sinna elama jäanud. Villimaks leidsivad ommeti ühe hea nöö ja abi. Härg töüs püsti ja pani esimised jalad akua peale, koer hüppas härja selga üles turja peale ja kass ronis jälle koera otsa, ja köige viimaks lendas kük üles kassi pähä ja eli nagu teiste frooniks seal. Kui see köik oli sündinud, hakkasivad n'ad köik ühe forraga peale, muusikat